

Uanset at disse lagre ikke fuldt ud kan medregnes til opfyldelse af forpligtelsen til opbygning af krisereserver under programmet, vil Danmark med de nuværende lagre mere end opfylde forpligtelsen til opretholdelse af 60 dages reserver.

B. Forbrugsbegrænsning (aftalens kap. II og IV).

De deltagende lande skal i *generelle krisesituationer* indføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger, medmindre et kvalificeret flertal på 12 deltagerlande med mindst 60 pct. af de samlede stemmevægte stemmer imod.

Såfremt gruppens samlede olieforbrug falder med mindst 7 pct. af nettoforbruget, skal hvert land gennemføre foranstaltninger, hvorved nettoolieforbruget nedsættes med et kvantum svarende til 7 pct. af nettoforbruget.

Falder forsyningerne med mindst 12 pct. af nettoolieforbruget, skal hvert land gennemføre foranstaltninger, hvorved nettoforbruget nedsættes med et kvantum svarende til 10 pct. af nettoolieforbruget.

Yderligere forbrugsbegrænsning skal gennemføres, når lagrene er halvt opbrugt.

Gennem forbrugsbegrænsninger i alle deltagende lande forlænges den periode, i hvilken disse kan klare sig uden import, betragteligt, idet man kun behøver at trække på lagrene i væsentligt nedsat tempo.

Forpligtelsen vil alene gå ud på at sænke olieforbruget med en vis procentdel, medens det står de enkelte lande frit for at vælge de konkrete foranstaltninger, som hvert land skønner mest hensigtsmæssige med henblik på at opfylde forpligtelsen.

Set ud fra et dansk synspunkt er det af væsentlig betydning, at en vis del af oliemangelen dækkes gennem forbrugsbegrænsninger, idet dette medfører, at også lande, der har stor egenproduktion af olie, bidrager væsentligt til ordningen.

C. Oliefordeling (aftalens kap. III og IV).

Samtidig med at der i *generelle krisesituationer* udløses pligtmæssig forbrugsbegrænsning, udløses automatisk en oliefordelingsordning, medmindre det ovenfor angivne kvalificerede flertal af deltagerlandene stemmer imod. Formålet med ordningen er at sikre, at de deltagende lande alle bærer en ligelig del af byrderne ved den indtrufne mangelsituation.

Grundprincippet i fordelingsordningen er, at man beregner forskellen mellem et kriseramte lands reducerede forbrug og dets fortsat forhåndenværende forsyninger (reduceret import og eventuel egen pro-

duktion). Det kvantum olie, som det kriseramte land herefter mangler, skal dækkes af samtlige deltagende lande (herunder det pågældende land selv) efter en fordelingsnøgle, der bygger på størrelsen af de enkelte landes lagerforpligtelser.

På den måde er opnået et kompromis mellem på den ene side de stærkt importafhængige lande, der er interesseret i, at byrderne fordeles på grundlag af de enkelte landes forbrug, og på den anden side lande med egen produktion, der er interesseret i, at byrderne fordeles på grundlag af de enkelte landes import.

I *særlige krisesituationer*, hvor et enkelt eller nogle få deltagerlande rammes af forsyningsvanskeligheder, skal der automatisk udløses oliefordeling til fordel for dette eller disse deltagerlande, medmindre et kvalificeret flertal på 14 deltagerlande stemmer imod. Oliefordeling udløses såfremt det ramte lands forsyninger falder med mindst 7 pct. af nettoforbruget. Det pågældende land må selv bære forsyningsstab indtil dette niveau, men herudover dækkes tabet af de øvrige deltagerlande efter en fordelingsnøgle, som bygger på de enkelte landes nettoforbrug.

Fordelingen skal såvel i generelle som i særlige krisesituationer omfatte

- al olie, der er til rådighed for de deltagende lande, herunder national produktion og lagre
- både råolie og olieprodukter.

I den udstrækning, det er muligt, vil sædvanlige forsyningskanaler såvel som den sædvanlige fordeling mellem råolie og olieprodukter og mellem forskellige slags olieprodukter blive opretholdt.

Med hensyn til prisen på den olie, der fordeles, er det ikke muligt på forhånd at fastlægge præcise regler, men det fastslås, at prisen skal baseres på de prisvilkår, der er herskende for tilsvarende kommercielle olieleverancer, og at der skal tilsikres alle deltagende lande retfærdig behandling.

Det er set ud fra et dansk synspunkt af stor betydning, at fordelingsordningen udløses, medmindre et kvalificeret flertal af lande stemmer imod, idet man derved skulle kunne undgå den situation, der opstod i efteråret 1973, hvor den bestående OECD-fordelingsordning ikke kunne sættes i kraft, fordi dette krævede enstemmighed. Det er ligeledes af afgørende betydning, at der udløses oliefordeling i tilfælde, hvor alene et eller nogle få lande er ramt af svigtende forsyninger. Hermed er der klart givet udtryk for den grundlæggende solidaritet, som systemet bygger på, og de enkelte lande får herved sikkerhed mod at blive udskilt til særlig behandling af producentlandene.